

Čo by to bolo, keby to nebolo JABLKO...

BRAINSTORMING v 1.S

Aktivita rannej komunity.

Denný plán JABLKOVÝ ŠTVRTOK

18.10.2018

Časopis Zvonček TABA 2018/2019. Vydáva Tlačová agentúra BellAmos pri Súkromnej základnej škole BellAmos v Martine, Ulica východná 18, pod vedením Mgr. Zuzany Vavákovcej a za pomoci žiakov a pedagógov školy. Redakčný tím: šéfredaktorka: Pavla Mía Lechanová, zástupkyňa šéfredaktorky: Sandra Pareničková, redaktori: Tamara Beňová, Lara Nemcová, Lukáš Veselovský, Silvester Cintula, Jakub Trpiš, Natália Vanková, Soňa Boledovičová, Daniel Donko, Daniel Droppa.

Kontakt: 0907/101023 alebo skola@bellamos.sk

Zvonček 3

Časopis žiakov SZŠ BellAmos vydáva Tlačová agentúra BellAmos TABA

Dvojnásobný držiteľ Ceny Jožka Fláka za jeho vysokú úroveň

Držiteľ ceny Slovenského syndikátu novinárov

3. miesto v regionálnej súťaži školských časopisov základných škôl

Číslo 3/ročník 17

november 2018

Cena: 1€

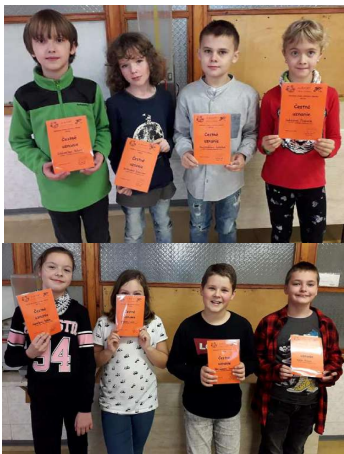

Obsah

Str. 1	Titulná strana
Str. 2	Pre začiatok
Str. 3	Hlavné správy
Str. 4	Tekvicová paráda
Str. 5	Zážitkové vyučovanie
Str. 6	Netradičné vyučovanie
Str. 7	Víkendovka v Ostrave
Str. 8	BellAmos v Novej synagóge
Str. 9	Exkurzia na Líptove
Str. 10	Oslavy 100. výročia ČSR
Str. 11	Protidrogový vlak v Martine
Str. 12 - 13	Úspechy bývalých bellamosákov
Str. 14	Zábava BellAmos
Str. 15	Sladká matematika
Str. 16	English Page
Str. 17	Okienko špeciálnej pedagogičky
Str. 18	Strana pre rodičov
Str. 19	Reklama
Str. 20	Niečo na záver

Foto na tržničke

ZAMAT – celookresná matematická súťaž.
Štvrtáci vybojovali super 6. miesto a piatáci
9. miesto. Blahoželáme!

Kalendárium ŽIACI

V decembri majú narodeniny

Mária Malinovská	1. S
Marek Zvoda	1. SA
Boris Beller	2. S
Oliver Vereš	2. SA
Alica Filová	4. S
Peter Žihlavník	4. S
Silvester Cintula	5. S
Miriam Mičková	7. S
Daniel Donko	9. S

V decembri majú meniny

Barbora Kalabová	5. S
Lucia Spišáková	5. S
Adéla Salajková	3. SA
Adam Brodniansky	2. S
Adam Valko	5. S
Štefan Richvalský	1. SA
Dávid Frnda	7. S
Silvester Cintula	5. S

UČITELIA

V decembri majú narodeniny

Alena Šutiaková

V decembri majú meniny

Lucia Kršková
Adam Zorkócy
Ivona Guráňová

Deti výmyselníci

Vychádzam si tak minule s našou prváčkou Sárkou Ráchel zo školy, keď tu sa zrazu dcérka zastaví a prihovorí sa o čosi staršiemu kamarátovi, ktorý sedel na zemi a opieral sa o železný pilier tesne pri vstupe do budovy.

– Čo tu robíš?

– Áááále, čakám na brata, – odvetil jej znudene kamoš.

– A kde je? – nedalo Sárke a už ani mne.

– Prišla pre nás mama a jeho napadlo sa začať hrať na skrývačku.

Milujem deti, ich kreativitu, bezprostrednosť, fantáziu, ale hneď som si predstavil aj konkrétnu mamu, ako zdesene behá po škole a hľadá synčeka, ktorý sa jej dômyselne kamsi schoval.

Minule mi zasa Sárka doma vraví: – Ocko, my máme tú najlepšiu učiteľku na škole. Ona na nás nekričí, ani nás nebije.

– Tak to je dobré, to ma teší, – odvetil som jej, lebo toto je polovica úspechu – keď je dieťa na prvom stupni v súlade s triednou, tak je aj v súlade so školou. Hocijaká môže byť budova moderná, triedy krásne, školu aj tak robia ľudia, teda učitelia. Vlastne, všetko je to o nás, ľuďoch.

– A teraz sme našej pani učiteľke Zuzke aj odpustili, – povedala dcérka.

– A čo ste jej odpustili?!? – nechápal som.

– No, že nie je taká dobrá ako my, deti, – dokončila a ja som sa musel začať smiať. Neskromnosť spojená s uvedomením si vlastnej božskosti? Nevie, ale zbožňujem detský pohľad na svet. Je čistý a hravý a ja sa ho od svojich detí neustále učim.

Pavel „Hirax“ Baričák, ocko našej prváčky Sárky Ráchel z 1. S

Foto: archív rodiny Baričákovej

Do stanice HRA

Radi sa stretávame a radi sa hráme. Máme radi prírodu a ak ju máme takpovediac za humnami, chceme ju chrániť. V rámci projektu Do stanice Hra bol obnovený drevený vláčik, obľúbené miesto hier tých najmenších, vytvorený senzorický chodník z prírodných a dostupných materiálov a minibotanický chodník, ktorý nám ukáže, že aj v meste máme poklady. Tento projekt sa uskutočnil vďaka programu Spojme sa pre dobrú vec 2018 Nadácie Orange, ktorá poskytla príspevok 178€. Škola sa podieľala sumou 60€.

Slávnostné osadenie vláčika sa uskutočnilo tak trochu symbolicky - v dňoch, keď si pripomíname 100. výročie vzniku ČSR. Vlak ako symbol pohybu; farebný vlak ako symbol mnohorakosti a nádeje. Vlak ako symbol spolupráce a odhodlania.

pani učiteľka Zuzka Herbrychová

Foto: Anna Thomková

Tekvicová paráda v BellAmos

Tekvica ako plodina k nám prišla z Ameriky. A keďže bola trvanlivá, naši predkovia si ňou vyzdobovali príbytky. Ich tekvice nemali také rôznorodé tvary ako tie dnešné. Pri našich svetlonosoch išlo o to, aby svetlo sviečky cez tekvicu presvitalo. Vyzeralo to veľmi romanticky. Takéto tekvice mali odháňať strigy. Prirodzeným svetlom zo sviečok bojovali aj proti démonom. Je to zvyk, ktorý má tradíciu ešte v predkresťanskom období. V tom kresťanskom sa už naň nabaľuje Sviatok všetkých svätých a Pamiatka zosnulých. Bellamosácka tekvicová paráda sa už stáva tradíciou. Aj v piatok 19. 10. 2018 sa zišlo v areáli školy veľa vyrezávania chtivých detí i rodičov. Ďakujeme za paradne popoludnie!

pani učiteľka Zuzka Herbrychová

Dňa 19. 10. 2018 bola poobede v školskom klube tekvicová paráda. Po obede prišli rodičia a pustili sme sa do vyrezávania tekvic. Každý si mohol obliecť strašidelný kostým a namaľovať si tvár. Vyrezávali sme, kreslili a vydlabávali veľmi dlho. Komu neprišli rodičia alebo súrodenc, tomu pomáhali pani učiteľky alebo pani vychovávateľky a iní rodičia. Keď sme si našli miesto na stole, tak sme si zobrali fixku a začali sme kresliť tvár. Po tvári sme si zobrali veľkú lyžicu a vydlabali sme dužinu a semienka. Potom sme poprosili rodičov alebo pani učiteľky, aby nám pomohli vyrezávať tvár alebo tvary. Vládol tam pokoj a príjemná atmosféra. Každá tekvica bola niečím unikátna a veľmi sme sa snažili. Ďakujeme pani učiteľkám, že to pre nás zorganizovali a dúfame, že to bude aj na budúci rok.

Tamarka Beňová, 3. SA a Larka Nemcová, 3. S

Foto: Anna Thomková

Milí bellamosáci!

Pri hľadaní témy ma zaujal termín „obrazkové deti“. Autorka Slávka Ivančová, ktorá sa zaoberala porovnávaním a spracovávaním výsledkov schopností týchto typov detí, zastáva názor, že obrazkové deti majú problém s myslením, čítaním i učením. Pre správny rozvoj mozgu detí potrebujú poznať jazyk aj iným spôsobom ako z obrázkov. Často sa na tento fakt zabúda a deti súčasnej doby komunikujú viac s tabletom a s televíziou. Otázkou je, či je to vhodná náhrada pre správny rozvoj reči. Prítomnosť jazykovo podnetného prostredia bohatého na písanú reč, na literatúru, je základom pre rozvoj detskej reči, myslenia a teda aj pre v škole tak potrebné čítanie s porozumením, naratívne a abstraktné myslenie nevyhnutné pre všetky vyučovacie predmety, zapamätávanie, logické myslenie aj vyjadrovanie samotné. Nástupom dieťaťa do školy sa často začnú vynárať problémy týkajúce sa nedostatočného rozumového vývinu audiovizuálnych detí, ktoré rodičov prekvapia. V prvých ročníkoch základnej školy sú to najčastejšie práve problémy s čítaním. Učiteľ a spolu s ním aj rodičia by mali spozorovať už pri prvých náznakoch problémov pri čítaní. Ak tak neurobia, dieťa si problém nepochopenia prečítaného textu so sebou prenáša do vyšších ročníkov. Text síce prečíta, ale nerozumie mu, a to sa potom reflektuje do predmetov, v ktorých sa potrebuje vedieť vyjadriť, text pochopiť, analyzovať, reprodukovať. Navyše v dôsledku absencie čítania v ranom detstve a predškolskom veku majú deti problém sústrediť sa adekvátne veku a požiadavkám vyučovania, ich pozornosť sa ľahko rozptyľuje. Tejto téme sa intenzívne venuje PhDr. Eudmila Hrdináková, PhD., ktorá tvrdí, že „na rozdiel od čítaného textu sa príbeh v médiách dost' zvláštne transformuje. Režiséri ho nabalia rozličnými efektmi, akciami, kde sa nabáňa, padá, skáče, tlče... - už toto samotné je rvyčívovanie nervozity dieťaťa, agresivity, nesústrednosti, lebo všetko musí bežať, všetko sa musí diať rýchlo, všetko musí kričať, musí byť záplava farieb, rýchle prestrihy, a detský mozog, detská psychika si na to potichu a nebezpečne zvyká. Okrem toho v médiách je necitlivé správanie a násilie často nenápadné. Médiá zámerné burcujú v dieťaťi strach. Keď vlkovi rozprávajú brucho, to dieťa si pri čítaní samotné rozprávanie brucha iba predstaví. Ak nevie, čo znamená rozpárať brucho, predstaví si to len tak, ako to jeho psychika znesie. Ale keď vidí na obrazovke tú otravnú papulu a desivú scénu znásobenú intenzívnymi sugestívnymi zvukovými efektmi, často dieťa upadne do fóbického tranzu, prejaví sa absencia psychickej dišancie, ktorá ale pri čítaní príbehu nechýba a pomáha dieťaťu strach bezpečne a adekvátne spracovať“, dodáva Eudmila Hrdináková. Už v polovici napríklad bežného rodinného filmu je aj dospelý podvedome nervózny z toho, aké je to rýchle a hlučné. Hovoríme o mediálnej presaturácii. Film je spracovaný exkluzívne, scenár je výpravný, dej sa často mení, strih je striedaný ďalším strihom, neustále upútava pozornosť, ale v dieťaťi taký film buduje nepokojnú myseľ. Vo svojom výskume Eudmila Hrdináková zistila, že deti do 6 rokov vôbec nemusia zaujímať dej, ktorý ak nemá dialógy a keď sa tam deje dlhšie nič, čomu nerozumejú, tak začnú od filmu odchádzať: „Čo musí spraviť dobrý režisér? No vsunúť tam nejaký strih, hluk, farbu, lebo on ho potrebuje dostať späť. A potrebuje tam dostať akciu. Predsa nemôže dopustiť, aby rodič s dieťaťom z kina odišiel. Keď analyticky pozerám tie animované filmy pre deti, ktoré sú klasifikované ako rodinné filmy, tak je to veľmi prudké, veľmi rýchle, obsahujú veľmi veľa motívov, ktoré nepatria detskej duši ani rozumu.“ Toto je dnešná doba. Príbeh je prepasírovaný do obrazovky, na obrazovku dieťa vďačne pozerá, a dostáva sa do akejsi formy obrazovkovej pažravosti. Potrebuje obrazovku každý deň a veľa. Dostávame sa do doby technofílie, kedy prestáva záležať na dobrom príbehu, čo je tam správne, na analyzovaní rozhodnutí protagonistov deja, na víťazstve dobra nad zlom, na spracovávaní emócií a stotožňovaním sa s postavami, na rozvoji fantázie... ide len o to, aký to má efekt, koľko má film strihov, ako nás to vyburcuje, dostávame sa do doby, kedy naozaj „dobrý“ film má neustále vzrušovať a emocionálne burcovať. Ale ten malý divák sa potrebuje naučiť emócie prežívať pomaličky. A potrebuje ich popísať, lebo ich nepozná. To audiovizia rozhodne nerobí! To sprostredkúva dej čítaný. Literatúra sa vyznačuje okrem iného aj neobmedzeným priestorom pre myslenie, ktoré dovoľuje meniť fakty podľa vlastného priania, ktoré vychádza z presvedčenia, že vlastnou predstavou, slovom je možné zmeniť skutočnosť. Verím, že žiaci našej školy dávajú prednosť knihe pred obrazovkou a vedú si efektívne spríjemniť svoj voľný čas. Ak nie, tak možno aj tento článok môže byť motiváciou pre zájdenie do kníhkupectva ©. Prajem veľa krásnych čitateľských zážitkov. (zdroj: eduworld.sk) **Vaša špeciálna pedagogička Mgr. Darina Mojšová**

Hi everyone,

I hope you all had fun at Helloween and during the week long Autumn-Fall holidays. Weather was quite nice. Do you remember our cute chocolate young lady Ema Dawelbeit from 8th class...?? You know - Kimmo's big sister...?? She has been pupil at BellAmos for 5 years. She was always smiling and talking softly. She loved writing cool stories, poems and did some pretty drawings. She was gifted with the talent for English and she has written many things and won many awards usually the first places. She and her family moved back to England where she is studying at Secondary school. Here it is her award in Science. Enjoy reading it.

Mgr. Adam Zorkócy

The Weston Road Academy
Science Awards: Outstanding Effort

The Science department are delighted to inform you that your child has been earned the "Outstanding Effort" award for their science class. We have recognised that they are working as hard as they can and are consistently completing tasks to the best of their ability.

We are extremely pleased with the work they are putting in this term and hope that they keep this up. As a result of this award, they have been entered into a raffle to win a prize at the end of this term and at the end of the year.

Please pass on our congratulations.

Emka Dawelbeitová, Foto: archív rodiny Dawelbeitovej

Prvouka u druhákov trochu inak

V pekný októbrový deň, 18. 10. 2018, sa naši druháci vybrali na celodenné vyučovanie prvouky do Tomčian. O leteckých dopravných prostriedkoch sme sa veľa nového a zaujímavého dozvedeli v súkromnom Aeromúzeu. Videli sme obrovské lietadlá, bombardéry, dvojplošník, stíhačku, prvé nadzvukové lietadlo, poľné práškovacie lietadlo a každý si vyskúšal aj sedenie v kabíne helikoptéry. Krajinu v okolí našej obce sme mohli pozorovať priamo z kopca pri letisku. Potom sme navštívili domácu farmu u spolužiačky Zuzky Grendárovej.

Tu sme mohli vidieť chov úžitkových živočíchov a pestovanie rastlín priamo v praxi. Jej ocino nám dovolil byť pri kŕmení zvierat. Hoci sa „mama svinka Lady“ zahanbila takej veľkej návštevy, jej mláďatka sa nedali dlho núkať a naozaj hlasno – tak ako to len prasiatka vedú – si pochutnali na neskorších raňajkách. Baran a ovce boli menej ostýchavé, dali sa aj pohladkať a my sme cítili ich naozaj jemný a hebučký kožušok. Sliapočky si dokázali vždy niečo uzobnúť z toho, čo ešte zostalo. Kohúty nás hlasno vítali a sprevádzali svojim hlasom počas celej návštevy. Psík Tobinka nás všetkých strážila a ukázala nám, ako vie poslúchať na povel. Naučili sme sa, ako rozlíšiť jačmeň a pšenicu, vyskúšali sme moržovanie suchej kukurice, aj prácu pri rezačke sena. Cestu naspäť do školy sme zvládli „pešibusom“ a vrátili sme sa plní zážitkov, ktoré si budeme ešte dlho pamätať.

pani učiteľka Lucka Kršková a druháci

Foto: Lucia Kršková

Foto: Viera Mitíľová

Environmentálna výchova v Turčianskej Štiavničke

Štvrtáci sa boli vzdelávať v Turčianskej Štiavničke. Videli sme aj prácu rezbára, ktorá bola vystavená na vlakovej stanici. Potom sme išli do školy, kde sme sa učili o rôznych zvieratách a aj sme ich naživo videli. Ukázali nám mačky, zajaca, čincilu, potkana, leguána, mäsožravú korytnačku, užovku a veľhada. Bolo to úžasné.

Lukáško Veselovský, 4. S

Foto: archív BellAmos

Všetkovedko v Turčianskej knižnici

My – tretiaci – sme sa stretli v Turčianskej knižnici s Brunom Horeckým – otcom – tvorcom Jožka Fľaka. Porozprával nám o Jožkovi, ako vznikol a ako ho to všetko napadá. Veľmi nás to pobavilo. Urobil pre nás aj malú súťaž, v ktorej sa nás pýtal rôzne otázky ohľadne Jožka Fľaka a kto odpovedal správne, vyhral jeho časopis. Na konci jeho návštevy nám nakreslil Jožka Fľaka a rozdal nám papiera, na ktoré sme mali nakresliť vševedka podľa vlastnej fantázie. Potom sme vypracovávali testy, na ktoré sme mali 45 minút Keď sme dopísali, išli sme do hudobnej miestnosti a počúvali sme hudbu.

Larka Nemcová, 3. S

ExpEdícia a BellAmos

Aj v tomto školskom roku pokračuje naša škola v pilotáži projektu **ExpEdícia – skús, skúmaj, spoznaj**. Naším cieľom je meniť školu na miesto, kde majú žiaci radosť z vlastného objavovania, experimentovania a poznávania. Miesto, kde ich učители na tejto ceste sprevádzajú v bezpečnom a podpornom prostredí. Tohtoroční piatáci majú možnosť ako jedni z prvých na Slovensku vyskúšať si konštruktivistický prístup vo vyučovaní na predmetoch biológia a geografia. Ako? Napodobňujeme prácu kartografov, hráme sa na turistov, skúšame silu Padovca, zostavujeme atlas rastlín a mnoho iných zaujímavých vecí. Tu sme napríklad „krájali vrchy“ a pokúšali sa zakresľovať vrstevnice.

pani učiteľka Viera Mitíľová

Sladká matematika or matika bellamosákov

Správna odpoveď na úlohu z predchádzajúceho kola je:

Kým sa dostal dôstojník od prvého vojaka k šesťdesiatemu, trvalo mu to 59 sekúnd.

Úspešní riešitelia: Lucka Spišáková a Jonáš Podhradský z 5. S

Srdečne im blahoželáme a samozrejme aj **sladko odmeňujeme**.

Zadanie príkladu:

Na tri stromy priletelo 36 kaviiek. Keď z prvého preletelo na druhý strom 6 kaviiek a z druhého na tretí 4 kavky, na všetkých stromoch bol rovnaký počet kaviiek. Koľko kaviiek sedelo pôvodne na každom strome?

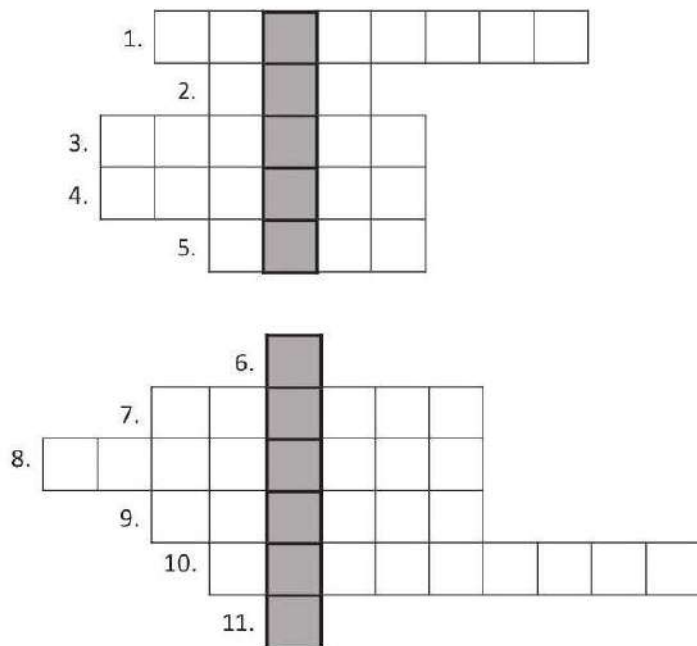

Odpoveď, napísanú na lístočku, odovzdaj matikárke **Majke Debnárovej**, kdekoľvek ju stretneš, **do 7. decembra 2018**.

Prečo je blesk krivý?

„Lebo _____ kam má _____“

1. Prvý deň v týždni
2. Chemická značka CU
3. Náš najznámejší a najrozšírenejší had
4. Meno v kalendári 7. 5.
5. Meno v kalendári 19. 4.
6. Samohlásky sú a, e, i, o, y, ä...
7. Meno v kalendári 17. 4.
8. Susedný štát na juhu Slovenska
9. Meno v kalendári 7. 10.
10. Deviaty mesiac v roku
11. T s mäččeňom

Autor krížovky: Lukáško Veselovský, 4. S
Technicky spracoval: Matúško Miazdra, 6. S

Zážitky z Ostravy

V sobotu, 22. 10. 2018, som sa zúčastnil na víkendovke v Ostrave. Boli sme aj vo Vítkoviciach, na takzvanej Bolt Tower. Je to vlastne veľká konštrukcia, kde sa páliło železo. Bolo to tam všetko zhrdzavené, a preto sme museli mať na hlave ochrannú prilbu, aby nám náhodou nič nespadlo na hlavu. Náš sprievodca nám o tom všetko porozprával. Chodili sme po celej konštrukcii. Hore sme išli výt'ahom, ale dole sme už išli normálne po schodoch. Potom sme sa išli najesť a neskôr sme navštívili museum, kde sme videli tiež veľa zaujímavých vecí. Bolo tam super!

Daniel Donko, 9. S

22. 10. 2018 sme boli na víkendovke v Dolných Vítkoviciach v Ostrave. Vyšli sme na Bolt Tower, ale výt'ahom, takže to bolo bezbolestné ☺, ale dole sme išli schodmi. Najprv nám dali stavebné prilby, aby na nás niečo nespadlo. Potom sme išli do výt'ahu, kde sme sa museli rozdeliť na dve skupiny. Bolo nás 26, takže na 13 a 13. Vošli do klubovne a tam nám pani sprievodkyňa pustila ukážku, ako

fungovala pec. Neskôr sme mali rozchod, takže sme mohli ísť do kaviarne alebo na samý vrchol Bolt Tower. Keď sme išli dole, tak sme zišli do pece a keď sme vyšli, tak sme videli koks, železnú rudu a uhlie. Na koniec sme išli do malého sveta techniky, bolo to super, ani som to celé nestihol. Na obede sme boli v malom svete techniky a domov sme išli vlakom.

Jakub Trpiš, 6. S

Foto: Zuzana Herbrychová

Hviezdna história – program v Novej synagóge

16. 10. 2018 sa naša trieda zúčastnila programu k otvoreniu zrekonštruovanej synagógy v Žiline. Išli sme vlakom a aj chvíľu trolejbusom. Pred synagógou sme čakali na pána Juraja. Rozprával nám o histórii – od návrhu architekta Petra Behrensa (v tomto roku je 150 rokov od jeho narodenia) až dodnes. V synagóge bola aj výstava k 100. výročiu vzniku Československa - najviac sa mi páčil namaľovaný hokejový zápas Žilina – Vsetín. Juraj nám tiež povedal, že sa budova používala pôvodne ako sklad nábytku, škola a kino. Celý program trval hodinu a pol. Bolo to veľmi zaujímavé. Potom som sa s mamou prešiel po meste, spolužiaci boli v obchodnom centre Mirage. Potom sme sa už vybrali na vlak.

Daniel Droppa, 9. S

Exkurzia v zrekonštruovanej synagóge bola veľmi zaujímavá. Ráno sme do Žiliny cestovali vlakom a keď sme prišli do Žiliny, išli sme na prehliadku synagógy. Teraz z toho v podstate robia galériu. Pozreli sme si aj prezentáciu o synagóge, ktorú mali pre nás pripravenú. Po skončení prehliadky sme išli do nákupného centra, kde sme sa mohli popozerať, najesť a potom sme išli spoločne vlakom späť do Martina. Bol to super deň.

Daniel Donko, 9. S

Foto: Anna Thomková

Musel som absolvovať povinné predmety, ktoré slúžia na to, aby študenti dostali všeobecný rozhlľad a potom sú tu predmety, ktoré sa zameriavajú na odbor. Mój odbor je Business manažment s koncentráciou na medzinárodný business. A zároveň robím vedľajší odbor v športovom manažmente. Momentálne mám 113 kreditov a som považovaný za štvrtáka a mám už len jeden semester do konca. Stále hrám tenis a taktiež som 55. na Slovensku vo štvorhre a 204. v dvojhre.

Za všetko, čo sa odohralo zatiaľ v mojom živote, vďačím hlavne mojim rodičom, ktorí mi umožnili ísť študovať do zahraničia. Podporovali ma aj v ťažkých časoch, keď som musel veľa cestovať kvôli škole. Stále ma podporujú v tenise a aj mimo neho.

Michal Rapšík

↑ Slávnostné ukončenie strednej školy

← Pred tenisovou akadémiou Van Der Meer

Foto:
archív Michala Rapšíka

Moje meno je Michal Rapšík a kedysi som navštevoval Súkromnú základnú školu Bellamos. Počas mojich deviatich rokov v BellAmose sa udialo veľa vecí, ale najdôležitejšie sa udiali až na druhom stupni. Najviac ma hlavne ovplyvnil kolektív, ktorý som mal okolo seba. Našiel som v ňom priateľstvá, ktoré dúfam, že vydržia ešte dlho. Po skončení základnej školy som sa rozhodol ísť študovať na Gymnázium Jozefa Čigera Hronského do Vrútok. Počas môjho štúdia na gymnáziu som stále pokračoval v tréovaní tenisu, ktorý som začal hrať, keď som mal štyri roky. Počas gymnázia som mal možnosť cestovať cez leto na 3 týždne do LancingCollege, školy, ktorá sa nachádza v Anglicku v blízkosti mesta Brighton, aby som sa zdokonalil v angličtine. Keďže som už mal dobré základy od pána učiteľa Zorkócyho, tak sa mi zdokonaľovalo oveľa ľahšie. Na konci môjho druhého ročníka som mal možnosť ísť cez leto do tenisovej akadémie Van Der Meer, kde som strávil celkovo mesiac.

Akadémia sa nachádza v Južnej Karolíne na východnom pobreží Spojených štátov amerických. Tam sa mi naskytla príležitosť zostať v akadémii a doštudovať strednú školu v Amerike. Tu však bolo najťažšie rozhodnutie môjho života. Ak pôjdem do zahraničia, budem po prvýkrát odkázaný sám na seba a nebudem mať mojich rodičov okolo mňa. Rozhodol som sa, že pôjdem študovať do Ameriky, ale zároveň som chcel dokončiť aj strednú školu na Slovensku. Vybavil som si individuálny plán na Slovensku, takže som musel prísť domov v určitých termínoch spraviť skúšky. V Amerike som pokračoval v dennom štúdiu a navštevoval som strednú školu HeritageAcademy v blízkosti tenisovej akadémie. Systém školstva, ktorý používajú v Amerike, je veľmi podobný našim vysokým školám. Treba dosiahnuť určitý počet kreditov počas 8 semestrov na skončenie školy. Po určitom čase, keď všetky doklady a známky prišli do školy, zistilo sa, že môžem zmaturovať o rok skôr. Musel som narýchlo spraviť všetky testy potrebné na to, aby som mohol ísť na vysokú školu hrať tenis a zároveň, aby som bol akceptovaný, čo sa týka akademických výsledkov. Na konci posledného semestra sme mali veľkú ceremóniu, kde každý študent, ktorý ukončil školu, dostal diplom od prezidenta školy pred obecnosťou. Naša riaditeľka mala príhovor o každom štvrtákov. Uviedla ho, potom o ňom niečo povedala a na koniec povedala, na akú univerzitu žiak ide a popriala mu veľa šťastia. Už počas štúdia som hľadal univerzitu, za ktorú by som mohol hrať tenis. Mal som na výber zo štyroch škôl, ktoré mali záujem. Mojou voľbou bola BelmontAbbeyCollege v Severnej Karolíne. Počas prvého ročníka na vysokej škole som však stále chcel dorobiť maturitu na Slovensku. Takže počas prvých dvoch semestrov som každé dva mesiace chodil domov na týždeň, aby som spravil skúšky na gymnáziu. Momentálne stále študujem na BelmonAbbeyCollege a už mám len jeden semester do bakalára. Na dokončenie bakalárskeho štúdia je potrebné získať 120 kreditov.

Čaro Demänovskej doliny

24. 10. 2018 sme sa vybrali 5., 6. a 7. S do Liptovského Mikuláša. Išli sme autobusom a cesta bola fajn. Najskôr sme navštívili Demänovskú jaskyňu Slobody. Keď sme prišli pred jaskyňu, čakal nás výstup, kým sme prišli pred jej vchod. Trvalo to cca 15 minút. Pri vstupe pani učiteľka zakúpila vstupenky a mohli sme vstúpiť do jaskyne. Celou jaskyňou nás sprevádzal sprievodca, ktorý nám hovoril o kvapľoch a o rôznych jaskynných útvaroch, ako aj o vzniku jaskyne a rôznych zaujímavostiach. Prehliadka bola veľmi pekná. Keď sme vyšli z jaskyne, tak snežilo. Rýchlo sme nastúpili do autobusu a išli sme do centra mesta Liptovský Mikuláš. Na námestí sme si dali rozchod a kúpili sme si jedlo. Potom sme sa zišli a išli sme do Múzea ochrany prírody a jaskyniarstva. Múzeum sa nám veľmi páčilo. Po skončení sme si kúpili suveníry a čakala nás cesta domov. Výlet sa nám veľmi páčil.

Sandra Pareničková a Mía Lechanová, 7. S

A čo hovoria na exkurziu naši siedmáci?

Najviac sa mi páčila jaskyňa. (Paľo L.) Múzeum bolo veľmi zábavné a poučné. (Leo P.) Jaskyňa a múzeum boli veľmi zaujímavé, dozvedela som sa zase niečo nové. (Emma L.) Síce bolo múzeum dlhé, ale bolo veľmi zaujímavé. Jaskyňa ma tiež veľmi zaujala. (Soňa B.) Páčili sa mi kvaple v jaskyni. (Natalia V.) Bolo tam pekne a naučil som sa nové veci. (Amro K.) Jaskyňa bola zaujímavá, ešte nikdy som v takej nebol. (Jaško H.) V múzeu som sa dozvedel veľa nových informácií. (Riško S.) V jaskyni som sa naučil nové veci. (Peťo K.)

Foto: Zuzana Vaváková

Foto: Danielko Donko, 9. S

Významný deň v dejinách

30. 10. 2018 sa v Martine uskutočnili veľkolepé oslavy pri príležitosti 100. výročia vzniku Československa. Na týchto oslavách sa zúčastnili aj naši redaktori, ktorí vám prinášajú krátke reportáže.

Veľkolepé oslavy vzniku ČSR

Na konci októbra sme si pripomenuli 100 rokov ČSR. Pri tejto príležitosti som sa bol pozrieť v meste na vojenskú techniku. Najviac ma zaujali plagáty, na ktorých boli odfotení hlavní podpisovatelia deklarácie. Strelol som sa aj s kandidátom na primátora Marcelom Mat'ovčíkom v jeho kancelárii. Rozprávali sme sa o jeho plánoch, ale aj o iných zaujímavých veciach. Predtým sme boli aj v Slovenskej sporiteľni so školou. Tam sa podpísala deklarácia slovenského národa. Bolo to zaujímavé a poučné. Na ďalší deň som si pozrel prejavy v televízii.

Daniel Droppa, 9. S

Výročie 100 rokov Československa

Tento rok, dňa 30. 10. 2018, sa oslávilo sté výročie Československa. Oslavovalo sa to v Martine, lebo v tento deň sa podpísala Martinská deklarácia. Podpísala sa to v bývalej Tatra banke, v terajšej Slovenskej sporiteľni. Prišli sa na tú oslavu pozrieť slovenský aj český prezident a primátori.

Bolo to úžasné pripomenutie si histórie a hlavne užitočné pre všetkých deviatakov, ktorí sa o tom učia. Na námestí sa aj konala o 9:00 hod. prehliadka vojenskej techniky, kde boli rôzne vojenské tanky, vozidlá a zbrane. O 12:00 hod. sa na divadelnom námestí konal slávnostný program a príhovor mali aj prezidenti Slovenskej a Českej republiky. Som rád, že som mohol vidieť niečo takéto.

Daniel Donko 9. S

Protidrogový vlak

Dňa 31.10. 2018 sa konala na železničnej stanici v Martine akcia Protidrogový vlak. Bolo tam super. Privítali nás tam mestskí policajti. Vlak mal 6 vagonov. V každom vagoné premietali a ukazovali, ako život s drogami ovplyvní a zničí život. Vždy to bola časť príbehu a všetky boli niečím poučné. V jednom z vagonov sa nachádzali aj auto a motorka po nehode, ktorú spôsobil nadrogovaný chalan. Bolo to super. Odporúčam si to ísť niekedy pozrieť, ak bude možnosť.

Daniel Donko 9. S

Aj ja som sa bol pozrieť na protidrogový vlak, ktorý bol v Martine. Na začiatku sme si sadli na lavičky v menšej kinosále. Premietal sa tam príbeh o drogovo závislom chlapcovi, ktorý podľahol drogám a neskôr zapríčinil aj vážnu autonehodu.. Potom sme sa ocitli v miestnosti, ktorá bola prerobená ako bar. Neskôr sme sa presunuli do ďalšej kinosály. Tam sa premietala ďalšia časť príbehu. A nakoniec sme sa ocitli pri autonehode a potom vo väzení. Odporúčam každému, aby si to vyskúšal. Super zážitok.

Riško Smolka, 7. S

Protidrogový vlak bol pre mňa veľmi poučný a zaujímavý. Ten príbeh, ktorý nám premietali, sa naozaj stal. Niektoré okamihy boli dosť stresujúce, ale bolo to pre všetkých veľmi poučné.

Markétka Franeková, 6. S

Foto: Danielko Donko, 9. S